

คุยเรื่องเพศกับวัยรุ่นในคริสตจักร

วิทยา วุฒิไกรเกรียง

ในอดีตมีข้อถกเถียงกันมากกว่าเราควรสอนเรื่องเพศศึกษาแก่เด็กวัยรุ่นหรือไม่ บ้างก็ว่าสอนเรื่องนี้เป็นการกระตุ้นเด็กวัยรุ่นให้เกิดอารมณ์ทางเพศที่ไม่เหมาะสมก่อนวัยอันควรบ้างก็ว่าเป็นการชี้โพรงให้กระรอก แม้กระทั่งในคริสตจักรเองก็ยังมีข้อถกเถียงเช่นนี้บ้างเหมือนกัน บางคนมีทัศนคติว่าเราไม่ควรพูดถึงเรื่องเพศเลย ควรรอให้เด็กวัยรุ่นผ่านการสมรสแล้วพวกเขาก็จะเข้าใจไปเอง บางคนถึงกับรู้สึกว่าการสอนเรื่องเพศเป็นเรื่องของความบาปเลยทีเดียวนะ เมื่อมีความคิดต่าง ๆ เช่นนี้เกิดขึ้น หมายความว่าเราควรหลีกเลี่ยงที่จะพูดเรื่องเพศให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เช่นนั้นหรือ? ผมมีความเห็นว่าเรากำลังตั้งคำถามผิด เพราะเรามีสมมติฐานที่ผิดมาตั้งแต่ต้น

สมมติฐานที่ว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องของความบาปนั้นเป็นความเข้าใจผิดและอาจเป็นการมองเรื่องเพศในด้านเดียวมากเกินไป เราต้องไม่ลืมว่าเพศนั้นเป็นการทรงสร้างที่มาจากพระเจ้าในปฐมกาลบทที่ 2 ข้อ 18 พระเจ้าตรัสว่า “ไม่ควรที่ชายผู้นี้จะอยู่คนเดียวเราจะสร้างคู่อุปถัมภ์ที่สมกับเขาขึ้น” การมีเพศสัมพันธ์เองก็เป็นพระพรจากพระเจ้าสำหรับคู่ชายหญิงผ่านการสมรสจริงอยู่ที่สังคมทุกวันนี้มีปัญหามากมาย ที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์อย่างไม่เหมาะสม หรือใช้เพศไปในทางที่ผิด แต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่าเราควรจะทำทุกอย่างเกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นสิ่งที่แย่หรือไม่ควรสอน

จากสถิติของศูนย์ให้คำปรึกษาสายด่วนวัยรุ่นพบว่า วัยรุ่น 14-25 ปี ผู้ใช้บริการปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์มากถึงร้อยละ 52 นอกจากนี้ปัญหาอื่น ๆ ก็ยังเกี่ยวข้องกับเรื่องของการคุมกำเนิดและการมีเพศสัมพันธ์เป็นส่วนใหญ่ มีครั้งหนึ่งที่ผมต้องให้ความช่วยเหลือน้องผู้หญิงคนหนึ่งที่ตั้งครรภ์ได้ 5 เดือน ทั้ง ๆ ที่ตัวเองอายุเพียง 16 ปีเท่านั้น จากคำถามผ่านทางเว็บบอร์ดของ Wow-cool.com ก็ชี้ให้เห็นว่าเด็กวัยรุ่นไม่มีความเข้าใจถึงการปกป้องตัวเองในเรื่องเพศ หลายคนกลายเป็นคนที่เสพติดเรื่องเพศ หรือมีคู่นอนหลายคนทั้งที่ยังไม่ทำบัตรประชาชน สิ่งเหล่านี้เป็นภาพสะท้อนให้เราเห็นว่าเด็กวัยรุ่นจำนวนมากไม่ได้รับการอบรมให้เข้าใจในเรื่องเพศ ไม่เห็นคุณค่าของการสมรส และเราจำเป็นต้องหาวิธีที่ถูกต้องให้ความช่วยเหลือแต่หากเราสามารถที่จะป้องกันปัญหาเหล่านี้ได้ก่อนก็น่าจะเป็นสิ่งที่คุ้มค่ากว่ามิใช่หรือ

ย้อนกลับมาที่วัยรุ่นในคริสตจักรบ้าง คงต้องยอมรับว่าความรู้ความเข้าใจและโอกาสในการจะเข้าถึงข้อมูลของเด็กวัยรุ่นในเมืองใหญ่มีมากกว่าเด็กวัยรุ่นในที่ห่างไกลตัวเมือง ผมเคยสอนนักศึกษาพระคริสตธรรมหลายคนที่มีโอกาสได้เข้ามาศึกษาในกรุงเทพฯ จึงทำให้ทราบว่ามิบางเรื่องที่เราไม่เคยทราบมาก่อนจริง ๆ ในขณะที่วัยรุ่นในเมืองบางคนก็ดูจะรู้มากจนเกินไป คำถามก็คือเราควร

จะคุยเรื่องเพศกับวัยรุ่นในคริสตจักรอย่างไร? ผมเองมีโอกาสบรรยายหรือสัมมนาเชิงปฏิบัติการในเรื่องเพศมาหลายครั้ง รวมทั้งเข้ารับการอบรมจากผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน จึงได้เห็นรูปแบบหลายอย่างที่ น่าจะนำมาประยุกต์ใช้กับวัยรุ่นในคริสตจักรได้ ประการที่หนึ่ง เราต้องให้ความเข้าใจและทัศนคติที่ ถูกต้องในเรื่องเพศแก่พวกเขา กล่าวคือเราชี้ให้พวกเขาได้เห็นว่าเป็นสิ่งที่มีค่า เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรง สร้าง และสอนให้ทราบถึงพระประสงค์ที่พระเจ้าทรงมีต่อบุตรของพระองค์ในเรื่องเพศ เพศไม่ใช่สิ่งที่ สามารถใช้ได้ฟรีๆเพื่ออย่างการจับมือทักทายที่เราสามารถมอบให้ให้กับทุกคน แต่เพศถูกสงวนไว้ สำหรับบางคนและบางโอกาสเท่านั้น ดังนั้นเราไม่ควรจินตนาการที่จะพูดถึงเรื่องเพศตามมุมมองจากพระ คัมภีร์ เพราะเรื่องเพศเป็นเรื่องที่วัยรุ่นสนใจ เนื่องจากเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับตัวเองอย่างมาก ทั้ง เรื่องตามธรรมชาติ เช่น การมีประจำเดือนในเพศหญิง และการที่ผู้ชายมีเสียงแตกพร่าเมื่อเข้าวัยหนุ่ม หรือเรื่องเพศทางสังคม การพูดคุยและปฏิบัติตัวกับเพื่อนต่างเพศ เป็นต้น

ประการที่สอง คือการไม่มองว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ผิดพลาด แล้วมีความร้ายแรงจนให้อภัย ไม่ได้ แน่แน่นอนว่าผมไม่ได้สนับสนุนให้เรามีเสรีภาพแบบผิด ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ แต่บางครั้งเมื่อผมให้ คำปรึกษากับน้องบางคนในคริสตจักร ผมกลับพบว่าคนรอบข้างหรือแม้กระทั่งคนที่ผิดพลาดในเรื่อง เพศเอง มองว่าความผิดพลาดนี้กลายเป็นสิ่งที่เลวร้ายติดตัว หรือเกินกว่าจะให้อภัยได้ เราต้องไม่ลืมว่า พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม เมื่อเราสารภาพบาปของเราและกลับใจใหม่จริง ๆ ไม่มีบาปผิดใดที่ พระเจ้าจะไม่สามารถลบล้างได้ พระเจ้าให้อภัยแก่เราแล้ว เราควรเรียนรู้ที่จะให้อภัยแก่ตนเองด้วย มีอยู่ หลายครั้งที่ผมทำงานให้คำปรึกษากับผู้หญิงขายบริการทางเพศ พวกเขามักรู้สึกว่าคุณค่าและ คิดว่าคงไม่มีใครสามารถให้อภัยแก่พวกเขาได้ แม้แต่ในคริสตจักรเองบางครั้งเราก็พบว่าบางคนไม่ สามารถยอมรับหญิงเหล่านี้ได้อย่างแท้จริง ผมเองอยากให้เราลองสำรวจความรู้สึกของท่านเองดูว่า หาก มีผู้หญิงคริสเตียนสักคนที่ท่านมารู้ภายหลังว่าเธอเคยเป็นโสเภณีมาจนถึงสิบปี ท่านจะยังสามารถยอมรับ เธอเป็นพี่น้อง และรักเธออย่างแท้จริงได้หรือ ผมทราบว่าแม้กระทั่งตัวเราเองเรื่องนี้ก็ยังเป็นเรื่องยาก แต่ ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยเราทุกคน ผมอยากบอกท่านจริง ๆ ว่าพวกเขากระหายการยอมรับจากคนรอบ ข้างมากเพียงไร วันหนึ่งท่านอาจพบว่าคนข้าง ๆ ตัวท่านเป็นคนหนึ่งที่ผิดพลาดในเรื่องเพศ ขอท่านได้ โปรดให้โอกาสเขาได้กลับใจ ยอมรับและให้อภัยพวกเขาด้วย

ประการต่อมาเราควรรู้เท่าทันสังคมโลกในเรื่องเพศ สังคมทุกวันนี้มีทัศนคติและความเชื่อใน เรื่องการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย ทำให้การคุมกำเนิดแบบต่าง ๆ ถูกพัฒนามากขึ้นเรื่อย ๆ การที่ผม เห็นว่าเราควรเรียนรู้เรื่องนี้ ไม่ได้หมายถึงว่าผมเห็นดีเห็นงามไปกับการคุมกำเนิด แล้วสามารถมี เพศสัมพันธ์แบบไร้สติ แต่มีคำกล่าวที่ว่า “ไม่มีใครสนใจหรือกว่าคุณรู้มากแค่ไหน จนกว่าเขาจะรู้ว่าคุณ สนใจเขาแค่ไหน” บางครั้งการต่อต้านหรือปฏิเสธที่จะคุยในเรื่องความเชื่อของคนอื่นในทันทีก็ทำ

ให้เราถูกปฏิเสธความเชื่อของเราเช่นกัน วิทยาลัยคริสเตียนปัจจุบันมีความรู้เรื่องการคุมกำเนิดไม่น้อยเลย นั่นเพราะการเรียนการสอนเรื่องสุขศึกษา และจากสื่อต่าง ๆ ทั้งทีวี วิทยุ อินเทอร์เน็ต ดังนั้นวัยรุ่นบางคนก็อาจจะมีความรู้สึกโน้มน้าวเชิงไปในทางเรื่องการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัยมาปะปนในความคิดบ้าง ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญอยู่เหมือนกันที่เราจะสามารถรู้เรื่องการคุมกำเนิดแบบต่าง ๆ และรู้มากเพียงพอที่จะบอกได้ว่าไม่มีวิธีใดที่จะปลอดภัย 100% และไม่มีวิธีใดเลยที่สามารถป้องกันความรู้สึกในจิตใจได้ ผมเชื่อว่าในอนาคตสังคมโลกอาจมีความเชื่อในเรื่องนี้เปลี่ยนไปบ้าง อาจจะน่ากลัวและรุนแรงมากขึ้น สิ่งที่เราต้องทำคือรู้เท่าทันและสามารถบอกได้ถึงจุดอ่อนของความเชื่อนั้น ๆ ได้ ดังนั้นในการสัมมนาที่ผมจัดขึ้นเป็นระยะ ๆ จึงมีการอบรมทั้งพี่น้องในคริสตจักรนักศึกษาพระคริสตธรรมได้เข้าใจถึงวิธีการคุมกำเนิดแบบต่าง ๆ รวมทั้งความเชื่อแบบต่าง ๆ เช่น การนับหน้าเจ็ดหลังเจ็ด การเลือกเพศบุตรด้วยความเป็นกรดหรือด่างในช่องคลอด พร้อมทั้งได้บอกถึงผลกระทบ ผลข้างเคียงจากวิธีต่าง ๆ ด้วย

ประการสุดท้าย คือ การทุ่มเทชีวิตให้กับการให้คำปรึกษาแก่วัยรุ่นในคริสตจักรอย่างจริงจัง ผมคิดว่าเป็นเรื่องน่าเสียดาย หากเราเริ่มรู้สึกว่าทำให้คำปรึกษาหรือพูดคุยกับวัยรุ่นในเรื่องเพศเป็นสิ่งสำคัญ แต่เรากลับไม่ได้ทำอะไรจริงจัง เราอาจสนใจอยากทำอะไรสักอย่างกับเรื่องนี้ แต่พอเอาเข้าจริงเรา กลับไม่อยากจะเสียเวลาที่จะเริ่มต้นฟัง เราอาจจะอ้างว่าเราไม่มีความรู้และก็ไม่สนใจที่จะเพิ่มเติมความรู้อะไรเพิ่มขึ้นทั้งสิ้น ท่านต้องไม่ลืมว่าวัยรุ่นเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตเป็นวัยแห่งการตัดสินใจ พวกเขาเองต้องการที่ปรึกษาหรือที่ปรึกษาที่จะให้ความเข้าใจ และชี้แนวทางที่ถูกต้องแก่เขา ผมรู้จักบางคนที่ไม่ยอมทำอะไรแบบนี้เพราะอ้างว่าเข้ากับวัยรุ่นไม่ได้ ผมอยากหนุนใจให้เราพยายามให้มากขึ้น และหากว่าเราไม่สามารถที่จะทำได้จริง ๆ อย่างน้อยผมหวังว่าเราจะไขว่คว้าหาความรู้เพิ่มขึ้นหรือหากคนที่สามารถทำได้และให้การสนับสนุนเขาในด้านอื่น ๆ แทน เช่นนี้ท่านก็เป็นแนวร่วมคนหนึ่ง ในทีมเช่นกัน สำหรับท่านที่ไม่ทราบว่าจะควรเริ่มอย่างไรและท่านต้องการที่จะเริ่มต้นการอบรมสัมมนาเรื่องนี้ในคริสตจักรที่ท่านเป็นสมาชิกอยู่ท่านสามารถติดต่อมายังองค์การเยาวชนไทยเพื่อพระคริสต์ (bkk@thailandyfc.net) เรามีทีมอบรมที่จะร่วมกับท่านในการสร้างความเข้าใจพื้นฐานในเรื่องเพศรวมทั้งเรื่องอื่น ๆ ที่จะส่งเสริมให้วัยรุ่นในคริสตจักรเป็นวัยรุ่นที่เป็นกำลังสำคัญของคริสตจักรต่อไป

สุดท้ายนี้ขอพระเจ้าทรงโปรดอวยพรผู้อ่านทุกท่าน ให้เป็นผู้มีใจรักที่จะทุ่มเทรับใช้และติดตามพระคริสต์และหวังว่าวันหนึ่งจะได้มีโอกาสร่วมรับใช้กับท่าน

ขอพระเจ้าอวยพร

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 58 ฉบับที่ 315 มีนาคม - เมษายน 2007, หน้า 26-28.